

אלא חסרת

אחריות

אם ריבק

שקרנית, חסרת-מוסר ובתלית-מאמימה לגדל ילדים...

ריות הללו נדרשה האשה לעזוב את המלון.

בית-המישפט התייחס לנישואיה הקצרים והמזוהים של האם לאולכרס, שבטלו מיד כאשר התברר לה שתפיסיד מוזוניה, אך בעיקר הודעו בית-המישפט מטענת האשה כי האב התעלל בילדים התעללות מינית. לטענה זו לא היה כל יסוד, והיא נועדה רק להרעיל את היחסים בין האב לילדים. עניין זה מעמיד את האשה כמדידת שעת חסרת-מצפון, קבע בית-המישפט פט, שום כמות של שינאה בין הורים אינה מצדיקה טיעון נלוו כזה.

"חרדה מתמדת"

ב ישראל בדקה את העניין, עלי פי בקשת בית-המישפט, עדינה לוי, פקידת-סעד מחוזית. גם היא פלני בית-המישפט בישראל להחזיר שנקבעה פגישת בין הילדים לאמם

התגלה ככעייית ביותר, ואף נשלח לטיפול פסיכיאטרי על-ידי מורי בית-ספר.

בשלכ מסויים נישאה האשה לגבר בשם אולכרס, אולם כאשר הגיע המועד הבא לתשלום המזונות, מבעלה לשעבר, והתברר לאשה כי עם נישואיה החדשים תפסיד את זכותה למזונות, דרשה מיד את ביטול נישואיה לאולכרס.

כאשר תקפה האשה לפני בית-המישפט האפריקאי את אבהותו של בעלה לשעבר, וטענה כי הוא אימפרטנט, קבע בית-המישפט שהיא שקרית חסרת-מצפון, הרוקמת שקרים חדשים בכל פעם שהיא נתפסת בשקרית, וכי היא מוכנה באופן חצוף ביותר ליצור עובדות חדשות התומכות בשקרית. בית-המישפט תמה על נכורות האם לגרום ממורות לילדיה, אך ורק כדי להשיג את מטרותיה המיידיות. בית-המישפט קבע כי היא מקרית בה את חובותיה לבית-המישפט ואת

חוקרים פרטיים הצליחו לברר שהאשה והילדים אומנם נכנסו לישראל, אך לא גילו את מקום הימצאם. לכן הגיש האב, בעזרת עורכירינו, בקשת הביאסקורפוס לבית-המישפט הגבוה לצדק, ודרש, על סמך פסקהדין מדרום-אפריקה, שהילדים יוחזרו לו. בחודש יוני השנה, כאשר הדיון בבג"ץ היה בעיצומו, התקשרה האשה עם עורכיריה של הבעל ומסרה להם אתה של האשה לישראל, והתגוררה עם בתה ונכדיה. כאשר שמעה הסכתא שזונן מדבר על אביו, היא קירבה סכין לביטנו ואיימה עליו כי תחתוך את ראשו אם יבקר שוב אצל אביו.

בשבוע שעבר התייצבו הצדדים לפני בית-המישפט הגבוה לצדק כדי לטעון את טענותיהם. נציגי הבעל הגישו את פסקהדין מדרום-אפריקה, ואילו האשה נשאה נאום של שעתיים. היא ניסתה בכישרון רב לשכנע את בית-המישפט שילדיה טוב יותר בישראל. היא לחצה על הנקודה היחידה וטענה כי האב נשוי עם נוצרית, הרוצה להרחיק את הילדים מרדת ישראל, דבר שאינו נכון כלל, מכיוון שהאב לא נישא שנית. האשה טענה כי האב מתעלל בילדים ומתאכזר אליהם מפני שהם דומים לה, ובכך הוא מתנקם בה. היא אמרה כי האב מוניה את הילדים, לא מתעניין בלימודיהם, מרביץ להם ומשמיץ את אמם באוזניהם. שופט בית-המישפט העליון הקשיב בו קשב רב לדבריה, אולם הם הלכו ללישכתם וקראו את פסקהדין מי דרום-אפריקה. פסקדין נחרץ כזה נראה בישראל לעיתים רחוקות מאוד. בית-המישפט בדרום-אפריקה שמע עשרות עדים, שסיפרו על התנהגותה של האם ועל יחסה לילדים. בית-ה

בישראל כי טובתם של ילדים יהודיים היא לגור בארץ, ותצליח לקבל את ילדיה, למרות צו בית-המישפט הדרום-אפריקאי.

בחי השנה שלפני חטיפת הילדים נסעה האשה ארבע פעמים לישראל, ותיכננה, כנראה, את החטיפה. כאשר הגיעה לארץ עם הילדים, התגוררה במלון הקאנטריקלאב, ואחר-כך עברה למלונות אחרים.

כאן גילה אבי הילדים, ג'פרי ריבק, כי

בן זנון

לחתוך את הראש?

בת רוזנה

הם רוצים להרוג אותך!

בת אנגליק

לישון במלונות-כלב?

שהם נחטפו, פנה לחוקר פרטי כדי לאתר את מקום הימצאם. החוקר איתר את משרד-הגסיעות שבו קנתה האם את כרטיסיה-הנסיעה, וכך גילה כי יעדם האחרון היה לישראל.

סכין ליד הבטן

ה אב הגיע לישראל בעיקבות ילדיה ריו וניסה למצואם. אולם כל מאמצי נכשלו.

ד בורה ג'וים ריבק עמדה במשך שעות לפני בית-המישפט העליון בישראל, וניסתה לשכנע את השופטים בוכותה לשלושת ילדיה הקטינים. היא סיפרה על אהבתה אליהם, על הקשר הטוב שיש לה איתם, על-כך שאביהם מתעלל בהם ושולח אותם לישון במלונות-כלב.

אבל למרות שג'וים היא אשה יפה וצעירה, שנשאה את דבריה בכישרון רב, החליט בית-המישפט להיעתר לבקשת פרקליטי האב, עורכיריה דויד קרצמר וחנה רישורטשילד, ול-החזיר את הילדים לאביהם.

באופן פורמאלי נימך בית-המישפט הגבוה לצדק את החלטתו זו בכך, ש-אחרי שבית-המישפט מוסמך קבע קביר עה מסויימת כאשר להתחזקת ילדים, לא שנה אותה בית-המישפט הישראלי. אולם נראה כי אחרי שקראו השופטים את פסקהדין מדרום-אפריקה, לא יכלו להחליט החלטה אחרת.

השופט בדרום-אפריקה קבע כי ב-1984 שיש להוציא את הילדים מחד קתה של האם, ולהעבירם לידי האב. השופט פתח את פסקדינו בכך שהוא משוכנע כי לילדים קטנים חשובה מאוד נוכחותה של אמם, אבל לאור העדויות שהיו לפניו קבע כי דבורה ג'וים ריבק אינה אם המתאימה לגדל ילדים.

תישעה ימים נמשך המישפט בדרום-אפריקה, והשופט שמע עדים רבים, ששיכנעו אותו כי האם היא שקרנית, חסרת-מוסר ואינה מתאימה לגדל ילדים.

כדי לבצע את החלטת בית-המישפט בדרום-אפריקה נדרשו ארבעה שוטרים. רק הם הצליחו להעביר את הילדים מאמם המשתוללת לאביהם. כאשר הצליחו השוטרים להחליף את הילדה הקטנה מידי האם, צעקה לעברה האשה: "הם רוצים להרוג אותך!" הקטנה הנוכחית נצמדה אל אביה וביקשה ממנו: "אבא, אל תיתן לי לחזור יותר לאשה הזאת!"

שערוריה

בנמל-התעופה

ב משך שנתיים שהו הילדים אצל אביהם, כאשר אמם מבקרת אותם עליפי צו בית-המישפט. אולם מכיוון שהאם ניסתה לחטוף את הילדים, הוצא צו מיוחד שכל פעם שהאם מבקרת את ילדיה, תפקיד את רכונה במישטרה.

בחודש אפריל השנה הצהירה האם במישטרה כי דרכונה אבד לה, ולכן אינה יכולה להפקידו. היא לקחה את שתי הבנות, רוזנה ואנגליק, כדי לקנות מתנות לאחיהם הבכור, זנון, שעבר באותו זמן ניתוח. כך הצליחה האשה להערים על כולם, ויחד עם שלושת ילדיה עברה את הגבול לסוואזילנד במכונית.

משם נסעה ליומבאבווה, וניסתה לעלות למטוס ללונדון, אלא שהילד זנון, בן 11, הקים שערוריה בנמל-התעופה, ואמר לשוטרים שאמו חטפה אותו. האם הצליחה בדרך כלשהי לשכנע את השוטרים על כולם, ויחד עם לעלות למטוס ביחד עם ילדיה.

גם בלונדון, שם היתה תחנתם הבאה, התחיל זנון להשתולל, אבל האם שיכנעה את שוטרי נמל-התעופה כי הילד טובל מבעיות פסיכולוגיות, וכך עלתה למטוס לציריך, ומשם לישראל. הוריהם של הילדים הם אומנם יהודים, אבל מעולם לא היה להם קשר עם ישראל. ההורים נולדו בדרום-אפריקה וחיו שם כל חייהם. הם לא התכוונו לעלות לישראל מעולם. אולם לפני זמן-מה, אחרי שהאשה התגרשה וילדיה נמסרו לבעלה, היא הכירה גבר ישראלי, והתחילה לחיות איתו. היא האמינה שתוכל לשכנע בית-המישפט

"מירשעת חסרת-מצפון!" — כך הגדיר בית-המישפט בדרום-אפריקה את האם, וגם נימוקים יהודיים לא עזרו לאם בישראל

במישד עורכיריה, לא הגיעה לשם האם, והילדים חיכו לה לשווא והתעצ-בנו. הם הפגינו ועם רב כלפי אמם. הבן, זנון, דרש בתוקף שיותר להם לחזור מיד לדרום-אפריקה, מכיוון ש-הוא עלול להפסיד את שנת-הלימודים. הילדים התלוננו כי הם מסתובבים עם אמם כבר ארבעה חודשים ממלון ל-מלון, והם עייפים ורוצים לחזור לדרום-אפריקה לחיים סדירים. הם סיפרו כי האם מענישה אותם לעיתים קרובות, ומסוגלת לגרש אותם מהבית ולהשי-איים לישון בחוץ.

פקידת-הסעד קבעה כי הילדים סובלים ממצוקה ריגשית קשה, ושר-יים בחרדה מתמדת. הרבר עלול לפגוע בהתפתחותם בצורה חמורה שאינה ניתנת לטיפול. פקידת-הסעד המליצה לפני בית-המישפט בישראל להחזיר את הילדים לאביהם.

בתחילת השבוע הוחזרו הילדים לדרום-אפריקה, יחד עם אביהם. אולם נראה כי צוותיהם לא הסתיימו. כבר בצאתה מבית-המישפט הכריזה האם כי היא לא תשלים עם פסקהדין, ותנסה בכל דרך להשיג בחזרה את ילדיה.

טובת הילדים עבור האינטרסים שלה. בית-המישפט תיאר את בני-הזוג כפי שהתרחש מהם: הם נישאו בדרום-אפריקה ב-1973 ונפרדו ב-1980. אחרי הולדת שלושת הילדים, האב הוא תעשיין-טכסטיל, אדם פרוזאי, אולי אפילו משעמם. אך הוא איש-עסקים מצליח, ששתי רגליו על האדמה. הוא הכין את התשתית לקבלת ילדיו, לקח מטפלת מיוחדת, ואף הפעיל את אחותו ואמו כדי לטפל בילדים ולתת להם הרגשת-בית.

האשה, לעומת זאת, היא צעירה נאה מאוד, מטופחת, אינטליגנטית וערמורית. ברור שהיא שקרנית, קובע בית-המישפט. התנהגותה היא לפחות מודרית, כתב בית-המישפט, כאשר פירט את האודיסאה של מעבר מבית-מלון אומלל אחד למישנהו, רק כדי שלא לחזור לביתה שנשדד.

בית-המישפט ביקר קשות את התנהגותה המוסרית של האשה, שנהגה להלץ את מאהביה בחרייה-המלון ש-בהם התגוררה עם ילדיה, ואף לעי-רוך שערוריות קולניות בחצות-הלילה לפני הילדים. בעיקבות אחת השערור

מישפט קבע כי היא אשה חסרת-מוסר, שקרנית ומנצלת כל דבר לטובתה.

לגרום ממזרות

ב בית-המישפט בדרום-אפריקה שמע מפי עדים כי מייד אחרי שהאם קיבלה את הילדים לחזקתה, אחרי הגרושין, היא חזרה איתם הביתה וגילתה כי הבית נשדד והשודרים עשו בו מעשי נורליום. מאותו הרגע נדרה האשה עם הילדים בסידרת בתי-מלון מפוקקים, ולמרות העובדה שהבכרת הביטוח שלמה כדי לתקן את הנזקים בבית, לא חזרה המישפחה להתגורר בו. הילדים היו מסתובבים בנארים של בתי-המלון והפכו למיטרי לאורחי המלון. האשה התגוררה עם כמה גברים מזדמנים, שנהגו לישון איתה בחדרה, לעיני הילדים. כאשר הפריעו הילדים לאמם, היא נעלה אותם בחדרם ועזבה אותם שם לבדם.

בגלל המעברים הרחופים ממלון למלון, לא הספיקו הילדים להסתגל לסביבתם ולבתי-הספר. הבן הבכור